

Die Personalpronomen im Türkischen

1. Person	Singular		Plural	
Nominativ	ben	<i>ich</i>	biz	<i>wir</i>
Genitiv*	ben im	<i>mein</i>	biz im	<i>unser</i>
Akkusativ	ben i	<i>mich</i>	biz i	<i>uns</i>
Dativ	ban a	<i>(zu) mir</i>	biz e	<i>(zu) uns</i>
Lokativ	ben de	<i>bei mir</i>	biz de	<i>bei uns</i>
Ablativ	ben den	<i>(von) mir</i>	biz den	<i>von uns</i>

2. Person	Singular		Plural	
Nominativ	sen	<i>du</i>	siz	<i>ihr / Sie</i>
Genitiv*	sen in	<i>dein</i>	siz in	<i>euer / Ihre</i>
Akkusativ	sen i	<i>dich</i>	siz i	<i>euch / Sie</i>
Dativ	sana a	<i>(zu) dir</i>	siz e	<i>(zu) euch / Ihnen</i>
Lokativ	sen de	<i>bei dir</i>	siz de	<i>bei euch / Ihnen</i>
Ablativ	sen den	<i>von dir</i>	siz den	<i>von euch / Ihnen</i>

3. Person	Singular		Plural	
Nominativ	o	<i>er / sie / es</i>	onlar	<i>sie</i>
Genitiv*	on un	<i>sein / ihr</i>	onlar ın	<i>ihr</i>
Akkusativ	on u	<i>ihn / sie / es</i>	onlar ı	<i>sie</i>
Dativ	ona a	<i>(zu) ihm / ihr</i>	onlara a	<i>(zu) ihnen</i>
Lokativ	onda a	<i>bei ihm / ihr</i>	onlarda a	<i>bei ihnen</i>
Ablativ	ondan	<i>von ihm / ihr</i>	onlardan	<i>von ihnen</i>

* Die Genitivform ist zugleich das Possessivpronomen.

Kitnahr, April 2010